

סוכות (7)

תלמד לשמוח במה שיש עכשיו. ולכן חג הסוכות הוא גם חג של אחדות. אנחנו לוקחים ארבעה מינים שונים אתרוג, לולב, הדס וערבה, שלכל אחד מהם תכונות שונות, ומאחדים אותם יחד. כך גם עם ישראל: כל אדם שונה מחברו, לכל אחד יש תכונות, מעלות ותפקיד משלו, אבל השלמות נוצרת דווקא כשכולנו מתחברים יחד. יש לנו לשמוח במה שיש, להודות על הטוב, לזכור שהחומר הוא זמני, ובעיקר לא לשכוח שאנחנו חזקים יותר כשאנחנו מאוחדים.

המלקט

הסוכה והכוכבים: לקח נפלא לימי הגלות
סובה... המעובה במין בית, אף על פי שאין הכוכבים נראין מתוכה - כשרה (משנה סוכה ב:)

ואמנם, נפסק להלכה (שולחן ערוך אורח חיים תרלא, ג): שלכתחילה צריך שייראו הכוכבים מתוכה: דרך הסינוך להיות קל. כדי שיראו ממנו הכוכבים הגדולים. מהו הענין שייראו הכוכבים מבעד לסכך? ביאור נחמד אמר על כך הגאון ובי מרדכי יהודה ליב זק"ש: הסוכה מסמלת הן את מהלך ישראל במדבר והן את התקופות השונות של הגלויות, 'דירות העראי' של עם ישראל. ואמנם, יש כמה וכמה סוגי גלויות: יש דירת עראי הבנויה מארבעה מחיצות כהלכתן ומסוככת יפה, יש דירה בת שלושה דפנות בלבד, יש שאין בה אלא שתי מחיצות ומחיצה טפח, יש שהמחיצות אינן אלא עשרה טפחים בלבד, ויש שהסכך רחוק מהדפנות כשלושה טפחים וכשרים רק על ידי לבוד, כל אלו מסמלות את כל סוגי הגלויות של עם ישראל, וזהו הלקח של הסוכה: שגם בתקופת הגלות צריך העם לזכור כי יבואו עליו גם ימים של זוהר וגאולה. ועוד: הסוכה כוללת שלושה דברים: מחיצות, סכך וקרקע. כי עם ישראל משול גם לעפר הארץ וגם לכוכבי השמים, זכו הרי הם ככוכבי השמים, לא זכו הרי הם כעפר הארץ, וגם כשהם כעפר הארץ עליהם להסתכל כלפי מעלה ולזכור כי יבוא יום וידמו לכוכבי השמים לרוב, ולכן צריך שמהסוכה ייראו הכוכבים.

ספר "כמוצא שלל רב סוכות"

הסוכה וה"סוכות"

מצות עשה נוספת שבחג הסוכות, היא הישיבה בסוכה. תכלית המצוה נתבארה בתורה, "למען ידעו דורותיכם כי בסוכות הושבתי את בני ישראל" (ויקרא כג, מג). הסוכה היא מחיצה, מחסה ומסתור מפני הרוחות שבחוץ מי שחי בתוך "צילא דהימנותא" מפריד את עצמו מההשפעות החיצוניות העולם הגדול ומעשיו

סוכות החג של שמחה

חג הסוכות מסמל את השמחה השלימה של אדם מישראל, "זמן שמחתנו", כי בחג זה נופלות המחיצות שבין יהודי לחבירו, יהיה מצבו הרוחני והתרבותי איזה שיהיה. מצוות ארבעה מינים, כפי הסברו של המדרש: אתרוג, יש בו טעם ויש בו ריח, כך ישראל, יש בהם בני אדם שיש בהם תורה ויש בהם מעשים טובים; לולב, יש בו טעם ואין בו ריח, כך יש בני ישראל שיש בהם תורה ואין בהם מעשים טובים; הדס, יש בו ריח ואין בו טעם, כך יש בהם בישראל, שיש בהם מעשים טובים ואין בהם תורה, ערבה אין בה טעם ואין בה ריח, כך יש ישראל שאין בהם מעשים טובים ואין בהם תורה. אמר הקדוש ברוך הוא, יוקשרו כולם באגודה אחת, והשם מתעלה על ידם, הבונה בשמים מעליותיו, אימתי הוא מתעלה? כשהם עשויים אגודה אחת. שמחת החג אינה שלימה בזה שיש שלום ואחדות בתוך בני ישראל, אנו זקוקים לשלום עם העולם כולו. זה סמלה של הסוכה, סמל השלום, לכן בזמן שבית המקדש היה קיים. והקריבו קרבנות בבית המקדש, נצטוו ישראל להקריב בחג הסוכות שבעים פרים, כנגד שבעים אומות, לטובתם ולשלומם של עמי תבל. על זה מתאונן עם ישראל (תהלים קט): "תחת אהבתי ישטנוני ואני תפילה", אתה מוצא בחג, שישראל מקריבים שבעים פרים על שבעים אומות העולם, אמרו ישראל לפני הקדוש ברוך הוא, רבוננו של עולם, הרי אנו מקריבים שבעים פרים לשבעים האומות, היו צריכים אף הם להיות אוהבים אותנו, אלא שונאים אותנו, תחת אהבתי ישטנוני, ואני תפלה! ופרוס עלינו סוכת שלומך! ועל זה מבקשים אנו בתפילה.

ספר "ברכת חיים מועדים א"

חג סוכות: "זמן שמחתנו"

חג הסוכות נקרא בתורה "זמן שמחתנו". אבל דווקא בחג הזה אנחנו יוצאים מהבית הקבוע שלנו ונכנסים לסוכה מבנה זמני, פשוט ושוברירי. וזה מלמד אותנו מסר חשוב מאוד: השמחה האמיתית לא תלויה במה שיש לנו, אלא בהכרת הטוב על מה שיש לנו. במשך השנה אנחנו משקיעים הרבה בבניית הבית, בפרנסה, בביטחון ובנוחות. ואז מגיע חג הסוכות ומזכיר לנו שכל הדברים החיצוניים הם זמניים. במשך שבעה ימים אנחנו עוזבים את הבית הקבוע ויושבים בסוכה, כדי לזכור שהביטחון האמיתי שלנו אינו רק בקירות ובחומר, אלא באמונה ובקשר שלנו עם הקב"ה. יש גם דבר מיוחד בסוכה: למרות שהיא פשוטה, דווקא בה התורה מצווה אותנו "ושמחת בחגך". כאילו הקב"ה אומר לנו: אל תחכה שיהיה לך הכול כדי להיות שמח.

אינם מעניינים אותו, וכל מחשבתו מרוכזת ב"למען ידעו". הידיעה החשובה לו היא רצון ה' וידיעת השגתו. מי שנוטל עמו את המשמעות של חג הסוכות, לכל ימות השנה, יכול לחיות בתוך הבית, ובני ביתו הם האושפזין קדישין. בכל זמן יהיה החסד של אברהם בתוך ביתם, וכך להפנים את כל המידות, האבות ודרכם מאירים את דרך החיים בכל השנה. הסייעתא דשמיא המיוחדת של חג הסוכות היא להדבק בהקב"ה בשלימות. דביקות החיים בתורה בתפילה, במעשים ובהרגשת הלב. על כל צעד ושעל בחיים להרגיש שה' מלווה אותו, שרוחו דבוקה ברוח ממללא ממרום, עד כדי "ישקני מנשיקות פיהו". יזכנו השי"ת שנגיע בשמיני עצרת לדביקות מושלמת בהקב"ה, ונזכה לשפע ברכה והצלחה.

רב פינקוס זצ"ל בספרו "סוכות"

אומות העולם עושים סוכה בראש הגג

כתוב בגמרא (ע"ז ג.) לעתיד לבוא יאמרו אומות העולם לפני הקב"ה כלום כפית עלינו הר כגיגית ולא קבלנוה וכו' אמר להם הקב"ה מצוה קלה יש לי וסוכה שמה לכו ועשו אותה מיד כל אחד ואחד נוטל והולך ועושה סוכה בראש גגו והקב"ה מקדיר עליהם חמה בתקופת תמוז וכל אחד ואחד מבעט בסוכתו ויוצא. מקשים העולם למה סוכה נקראת מצוה קלה! עוד יש לדקדק מהו שאמר מיד כל אחד עושה סוכה "בראש גגו", מפני מה עושין את סוכתם בראש הגג ולא על הארץ? גם יוקשה למה אחרי שהקב"ה מקדיר להם חמה כולם בורחין מן הסוכה הרי אדרבה הסוכה תהיה לצל יומם! אלא כתב בספר "זקן אהרן": קושיא אחת מתורצת בחברתא, הנה כתוב בגמרא (סוכה ד) העושה ד' כלונסאות על שפת הגג ומסכך על גבן ר' יעקב מכשיר דאמרין גוד אסיק מחיצתא, דמחשיבים את כותלי הבית עולים למעלה עד הסכך והם הדפנות של הסוכה. ומסיקה הגמרא דמה שמועיל סוכה בד' כלונסאות הוא דווקא בראש הגג אבל בארץ לא. לפי שיטה זו מובן היטב, העכו"ם שאינם רוצים בטירת המצוה להם נותן הקב"ה "מצוה קלה" שהרי יכולים לעשות סוכה בנקל ע"ד' כלונסאות, ומיד כל אחד עושה סוכה בראש גגו שרק על ראש הגג מועיל כזו סוכה הנבנית ע"ד' קרשים בלבד. והקב"ה מקדיר עליהם חמה, ואז כולם בורחים מהסוכה, כיון שאין לה דפנות, אבל אם היו עושים סוכתם עם דפנות לא היו צריכים לברוח מהסוכה.

ספר "אוצרות התורה סוכות"

לא לשמש, כן להנהגת הקב"ה

סוכה.... ושחמתה מרובה מצילתה פסולה (משנה סוכה א.א). בעקבות מה שפסלו חז"ל סוכה שחמתה מרובה מצילתה, אנו יורדים לשורש טעמה של מצוה נשגבה זו. שכן הסכימו כל המפרשים, שענין הסוכה מורה על הבטחון והחסיון בצילו יתברך, כדי שנחזק ונרשום בלבנו כי הנהגתו יתברך אינה באמצעות מזלות השמים

וכסיליהם. אלא השגחה פרטית של הקב"ה בעצמו. ולכן סוכה שחמתה מרובה מצילתה פסולה, כי זריחת החמה מורה על ההנהגה המסודרת על ידי צבא השמים, והשמש היא היושבת ראשונה במלכות צבא השמים, וכוונת מצות הסוכה היא לחסות בצילו יתברך בלבד.

ספר "כמוצא שלל רב, סוכות"

הלכה: דיני ערב סוכות

הואיל ומצוה לאכול את כזית הפת שבסוכה בתיאבון, לפיכך לא יאכל פת בערב חג הסוכות משעה עשירית ומעלה, כדי שיוכל לאכול הכזית פת לתיאבון. ויש מחמירים בזה מחצות היום ואילך, והעיקר כסברא ראשונה. ואם אפשר ראוי להחמיר שלא לאכול סעודה כבר מחצות, שכיון שאוכלים בלילה עם צאת הכוכבים, יש להקדים להימנע מלאכול מחצות. אבל אוכל מעט פירות או ירקות, או בשר ודגים, ובלבד שלא ימלא כרסו מהם, כדין ערב פסח.

ספר ילקוט יוסף מועדים

פתגם: הדמיון, עוף נטול כנפיים, בעזרת הרוח ימריא לשמים
ספר "שמחלה"

חקירה: סוכה תחת האילן פסולה

כל הסוכה פסולה, או שרק הסכך פסול (ברכת אברהם ט: סוכה תחת סוכה האילן ג: כל הסוכה)

ספר "קובץ יסודות וחקירות"

סיפור: אש יצאה מחשבון: באישון לילה פרצה דליקה בבית עסק ידוע וכל הסחורות עלו עשן. למחר נפוצה שמועה מפה לאוזן, כי היתה זו הצתה במזיד, מאחר שבעל העסק צפה להפסדים גדולים בעתיד הקרוב וביקש להציל עצמו בעזרת דמי הביטוח. הגיב על כך יהודי חכם: זהו שנאמר בתורה: כי אש יצאה מחשבון.

ספר "חד וחלק" חלק ג' (דף פד)

שבת שלום, חג שמח

יוצא לאור לרפואה שלימה: בנימין בן אסתר, יוסף דוד בן ליאל, ברוך יואל שמעון ישראל בן פנינה, ראובן ישי בן מרצדס, הדסה אסתר בת רחל בחלא קטי, פטריק יהודה בן גלדיס קאמנונה, אברהם רפאל בן רבקה, ויקטוריה שושנה בת גזיס חנה, רפאל יהודה בן מלכה, שלמה בן מרים, אבישי יוסף בן שרה לאה, אוריאל נסים בן שלום, אלחנן בן חנה אנושקה, מרים בת עזיזא, דוד בן מרים, יעל בת כמונה, ישראל יצחק בן ציפורה, עמנואל בן סוון אוזיה. **שלום בית:** גיולה חיה בת סופי לבנה ואילן יהודה יצחק בן סנדרה סולאנג'. **זיווג הגון:** שרה זסון אנדרה בת דומיניק רינה, יוני מאיר משה בן אסתר, אילן אלי אהרן בן אסתר, קלואי אורה בת סופי לבנה, לולה לאה בת סופי לבנה, לאה בת רבקה, אלודי רחל מלכה בת חשמה, יוסף גבריאל בן רבקה. **הצלחה רבה בכל:** נאור דוד בן יעל דינה, ליטל בת יעל דינה, לחנה בת אסתר ולייזנט מרדכי בן שמחה ברכה זרע של קיימא ללבנה מלכה בת עזיזא וליאור עמיחי מרדכי בן גייל לאוני. **לעילוי נשמת:** אלגרין שמחה בת אמילי, רינה בת רחל, קלוד שלמה בן זרמן רבקה, ראובן בן חנינה, גייט מסעודה בת ג'ולי יעל, שלמה בן מוחה, מסעודה בת בלח, גיא יונה בן לאה, יוסף בן מייכה. מוריס משה בן מרי מרים. אליהו בן מרים, נסים חי הוברט בן ג'ולי, דוד בן מרים, פליקס סעידו בן אטו מסעודה. אפרת רחל בת אסטרייה כוכבה, אברהם בן אליעזר, מלכה אנרייט מרוזקה, אנדרה סעיד בן פורטונה מסעודה, קרול מזל אדסה בת גבי זרגונה, אברהם בן אסתר, ראובן בן איזא, יהודה יוסף בן רחל. לאה חוה בת שמחה סימי.

